

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Cap. II. De iis, quæ in illustratione seu Baptismo peraguntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

C A P V T II.

De iis quæ in illustratione fiunt.

S.Thom. 1.p.q.108.art.4.in hominibus non
distingui o. dñes secundum naturam, sed secun-
dum dona gratia. & 3.p.q.64.art.6.malos mi-
nistros peccare in administratione Sacramen-
tum, cum dic. hic Dion. malis non esse fas tan-
q.64.a.6 geresymbola. De q. ibus etiam in 2.dist.9.q.1.
art.8.& in 4.dist.3.q.2.art.1.& q.d.de veit, q.
8.art.7.

Documentum 24.

Sicut non aliter existere potest nisi ipse, qui salutem
consequitur, deus sicut DEI potest effectio, ex DEI
quo ad eum fieri potest intatio, & cum eodem con-
junctio, atque ut ita dicam, unitio. Sed omni hierarchie
communis hic propositus est finis, assidua DEI divina-
rumque rerum caritas, que divine & conjuncte sa-
cra perficit, & ante hoc ipsum perficit, nec iterum
commeans discessus a contrariis, cognitio rerum
quatenus sunt, & cetera veritatis, & affectus, & sci-
entia, ac divina uniusmodi perfectionis communio, &
affectus ipsius unus quantum conceditur, convivium,
quod mente alat, DEV Mqne efficiat omnem eum, qui
aciem mentis in ipsum intendat.

Quid sit Pachymera. S. Trinitas vult ratione praedito-
rum Angelorum, & hominum salutem, estque
Deificatio salvatorum. Quemadmodum enim
alia dicimus a metu servari, id est, securitatem a-
dipisci; & a cœde servari, id est, viam assequi, & a
morbio servari, id est, sanari: sic etiam in proposi-
tis servari ab alienatione DEI, est adjungi DEO,
adeoque Deificatio. Omnimoda autem assimila-
tio, & unio ad DEUM, utique terminus & finis
est omnis hierarchia, que ad DEUM est dilectio:
que & unive consummatur, secundum divi-
nam & unicam simplicitatem, secundum quam
DEUS est omnimoda dilectio, queque hac prior
est, omnimodus a contrariis recessus. Nisi enim
ab omni materiali & sordida voluntate penitus
expiati fuerimus, veri boni dilectio non erit in
nobis. Quando autem a contrariis discesserimus,
tum res ipsas, ut in se sunt, natura sua cognoscemus;
nempe præterea haec temporanea esse, que
vero ibi sunt, æternæ, nec decipiemur circa boni
apparitionem; si quidem illa non est notitia rerum
qua res sunt; tunc enim ad ipsammet veritatem
accedimus, atque uniformem perfectionem par-
ticipamus. Quid vero est conformitas? quando
nimis ab rebus hisco sensibilibus & æruginosis
ad divinam simplicitatem adducimur, qui est ci-
ber beatæ visionis, ut quæ mentem re intellectu
nutri. Et haec est in Evangelio illa divina ac lu-
permundialis mens. Hæc ille.

Colliges. Colligitur Christianorum & spiritualium exer-
citiorum finem, esse Deificationem per assimila-
tionem & unionem cum DEO, De qua unione
Resolut. 86.

Iem per se factam charitatem ad hoc necessariam
seu in qua ipsammet unio consilii postulare prece-
dentem recessum ab aliis: est, & per se factam re-
rum cognitionem, que consequitur per simplici-
simam contemplationem veritatis divinae, que
est cibis animis. De qua abstractione & purifi-
catione diximus Resolut. 28. & 29.

De simplici etiam contemplatione. Resolut. 63.
64. & 81. Vide etiam Resolut. 1.

In tres partes dividitur hoc caput, in prima doc-
ce illustrationem seu Baptismum esse quandam
nativitatem spiritualiæ, & principium operandi
supernaturaliter. In secunda agit de ritu bapti-
zandi, de patrino, de abjuratione infidelitatis, de
infusione, de professione fidei, de ueste candi-
da, unctione & aliis. In tertia, que est de contem-
platione praedictorum, spiritum ibi latenter ex-
ponit.

De quibus etiam D. Thom. citans Dionysium D.Thom.
in 3.p.q.63.a.2. ex eo quod Deus in quadam si-
gno tradidit participationem in baptismō perh
iens hominem divinum, & communicatorem
divinorum, infert, quod characteret si quedam
potentia. & q.65.a.1. Septem esse Sacra menta, li-
cer actiones hierarchicæ sunt tantum tres, & qu.
66.a.1. quod Dion. definit Baptismum tum in
ordine ad alia Sacra menta: tum ad celestē glo-
riam: tum quantum ad principium spiritualis vite.
& q.67.a.7. quod requiratur patrinus. & q.69.a.
f. Baptismum esse illuminationem. & q.71.a.4.
de multiplici instrutione ad divertos pertinentem.
& q.80.a.9. baptismus esse communionem dan-
dam, loqui de baptismō adulorum, & supplem.
q.29.a.1. quare Dionys. non agat de omnibus
Sacram., & quod exrema unicæ etiam habeat
viam purgativam & illuminativam. Similiter in 4.
dist. 1.q.1.a.2. & dist. 6.q.2.a.1.2. & 3. & dist.
12.q.2.a.1.

Documentum 28.

Similitudinem ac cum DEO conjunctionem, aug-
ustinianorum præceptorum amore, atque affectione
soluntur consequuntur: si quis enim diligat me mandata
mea servabit, & Prima enim mentis ad divinam motu
& contentio DEI estcharitas: sanctæ autem charitati
progressus, qui principatum obtinet ad divina perfici-
enda præcepta, est divini in nobis status effectio.

Pachymera. Deum est supra, scopus nostra
hierarchia esse ad DEUM assimilationem, hanc
autem non aliter licet adipisci quam per DEI di-
lectionem. Cum igitur ista dilectio constet obser-
vatione divinorum mandatorum, Ducebam ad il-
lam dicit non esse alium, præter illam ex aqua &
spiritu regenerationem.... Baptismus enim vim
quamdam formaticem inserit figuramento nostro,
scilicet appetendi, sed coelestia bona: movendi,
sed ad omne opus bonum, ratiocinandi seu cogi-
tandi, sed quæ oculus non vidit, nec auris audivit:
concupiscendi, sed meliora; trahendi, sed inimico
salutis nostra, &c. Per se dixit Hierotheus, pri-
mum & extimum mentis motum esse DEI dilec-
tionem. Hujus autem dilectionis quasi quod-
dam principium est divina nostri fabricatio, que
fit per Baptismum. Quemadmodum igitur in na-
turali natura oportet primum exire: et in rerum
natura, ac deinde vicissim & agere & pati: homi-
nes quidem quæ libet sunt propria, sed ut vero quæ
sunt conducibili: sic etiam in divina Baptismi re-
generatione oportet primum Deo existere, ac
deinde dilectionem ejus operari, &c.

Pius est vivere vita gratia, quam operari dilec-
tionis opera: debet igitur primum à peccatis puri-
fari, qui vult spirituualiter procedere.

Vide R. C. 23.

Docu-

Theologiæ mysticæ S. Dionyssi.

355

Documentum 26.

Sed quoniam DEVS sacrosancti status est principium, quo sanctæ mentes se noscunt: si qui se ad apertam suæ nature & considerationem conferat, impetrans quinam spes sit videbit, idque primum sanctum munus ex lamina consideratione accipiet. Qui autem sua recte oculi ab omni perturbatione liberis consideraverit, nobiscum quidem ignoratorum nebulas fugiet: DEI tamen perfectissime coniunctionis ac communione ruda ipse, non per se desiderabit, sed sensim ac pedetentius à primis suis ad ea qua erant priora sunt, progedetur, & per illa ad prima omnium, tunc numeri omnibus absoluunt ad summam divinitatis ordine, sanctaque pervernetur.

Pachymera. Cum divinum lumen sit origo ordinacionis factæ, secundum quam etiam Angelici semper norant, nec inordinate profligant ad ea, que non decent, primum munus ex divina doctrina quis confequitur, quod se ipsius noscat, ut illud quod in lege scriptum est, servet. A tende ubi iphi, quemadmodum etiā magister Basilius ait: *Eatenus enim ad proprieum naturam lumen, sive contemplationem, scientiam recurrenti, angelos innaturi, qui se ipsum norunt.* Porro quia le ipium oculis affectione vacuis confidaventer, profundissima quidem ignoratorum loca effugier, non tamen per se, sed per ducem ac susceptorem deliderat divinam participationem. Et per doctrinam quidem ad sui notitiam, devenerunt per fenne ipsum ad sui principium: per hoc autem, ad id quod illo prius est, & per illud ad primum adducetur.

In spiri-
tualibus
ordinare
proceden-
dum.

Documentum 27.

Fieri non potest, ut eorum, que maximè contraria sunt, aliqui simul sit particeps, negre ut usque cum uno aliquid commerci haberet, divisas distinctasque vias habeat, si modo firmam unius communionem sive et atque obireat, sed postea sit necesse est ab omnibus unius distinctionibus.

Pachymera. Cum non licet aliqui summe contritorum partem existere, sancta is, verbi gratia, & morbi, peccati ac virtutis, & ignorantiae cognitionisque DEI, divisam etiam necesse sit habere vitam, qui utriusque amplectitur, proprietasque liberum esse oporteat, qui ad alteram vitam transferatur, nullum effectum retenendo prioris vita, idcirco qui addetur ad Baptismum natus sit, &c.

Non potest quis simul DEO & mundo servire, sed omnes mundi affectiones dimittendis sunt, Videlicet Refol. 6.

Documentum 28.

Non solum ab omni vitiis abborre, verum etiam virili animo semper duri, & interriti ad perniciem exitus, sanguinem in illud proclivitatem, esse debemus, & iniquam a sacra veritate amore defteri, sed dare operam, quam maxime possumus, ut ad eum continent & semper nimirum, querentes senserit, quod nos ad majora divinitatis munera perfringimus.

Thom. à Iesu Oper. Tom. II.

S. Maximus hic. Minime mollem esse, infeminatum, virilem, insuperabilem, nulla remissione fructuum. Secundum id de virginibus maleficiis dicitur esse, &c.

Fortitudo & perseverantia requiritur, & semper in bono proficere. De quibus in Refol. 7.

C A P V T III.

De iis quæ in Synaxi perficiuntur.

Dividitur in 3. partes. In prima docet quomodo Sacramentum Eucharistie sit consummatio allorum Sacramentorum, & quare dicatur synaxis, & communio. In secunda ponit ritum celebrandi, & somendi hoc Sacramentum. In tercia, quid in Missa important cantica, lectiones, participatio panis & vini, quid osculum significet, ablutionis digitorum, elevatio Sacramenti, divisione illius, & gratia post Communionem, &c.

D. Thom. 3. p. q. 6. 3. a. 6. ex eo, quod Eucharistia sit finis omnium Sacramentorum, dici non imprimi in eo charakterem ad aliquid aliud agendum, vel recipiendum in Sacramentis, & q. 6. 3. a. 1. perfectionem quoniam ad consecrationem finis pertinet ad Eucharistiam, & a. 3. hoc esse potissimum Sacramentorum, quia nemo per fiduciam perfectione hierarchica, nisi per illud. & q. 6. 7. a. 1. ex eo quod Diaconus ex Dion. habeat officium super immundos, quod est docere seu perficere, in terra non pertinet ad eum officium baptizandi, & q. 8. 1. a. 9. energumenos quibus Dion. negat Eucharistiam dari aut proponi esse nondum baptizatos, & q. 8. 3. a. 4. dicit cantus Psalmorum esse preparatorios ad Eucharistiam, quia in illis per modum laudis comprehenditur tota Scriptura, secundum Dion. Et in supplem. q. 2. 9. a. 6. etiam in hoc Sacramento ostendit potestatem sacerdotalem ab Episcopo derivaram, & q. 3. 7. a. 2. ad hoc Sacramentum Sacramentorum ordinem Sacram. Ordines. Similiter in 4. dist. 8. q. 4. art. 1. & dist. 2. 4. q. 2. 3. 1. & 2.

Documentum 29.

Sermonem celeste divinorum sacrificium eos, qui in patimenti suis, et ambi aliquando interfuerint, arcer, quod id non admittat quod non est omnibus ex parte sacrosanctum, idemque hoc pudicè pronuntiat, multo magis profanaret multitudinem eorum, qui perturbatibus agitantur, carebique sacrorum, & affectu & communione.

Pachymera. Si enim, inquit, illus qui in ipsa adhuc penitentia veriantur, sacerdotum divitiorum cerebratio repellet, eo quod non omnino sanctissimi sunt, nequaquam eos admittens, proclamando quodammodo se omnibus sua communicatione indignis invisibilium, incommunicabiliumque existere, mul. o magis ab ea arcebuntur, qui adhuc impudentes sunt.

Nota etiam penitentes arceri ab Eucharistia in primis Ecclesia. Item non illico post paenitentiam omnino mandos nos reputare deberi.

Videlicet Refol. 2. 4.

Documentum 30.

Il qui ad sanctissimum Sacrificium veniant, expiati esse debent etiam ob extremis anime visionibus, atque illius similitudine, quo ad ejus fieri potest accedit.

Aaa 2

cetera